

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľky **I.**, bytom v L., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo 16. apríla 2009, č. k. 25 Sd/134/2008-46, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline zo 16. apríla 2009, č. k. 25 Sd/134/2008-46 **m e n í** tak, že rozhodnutie odporkyne zo 16. novembra 2007 číslo X. a rozhodnutie z 26. novembra 2007 číslo X., v spojení s rozhodnutiami č. I a II z 30. júna 2008 číslo X. **z r u š u j e** a vec jej vracia na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline rozsudkom zo 16. apríla 2009, č. k. 25 Sd/134/2008-46, potvrdil rozhodnutie odporkyne zo 16. novembra 2007 č. X. a rozhodnutie z 26. novembra 2007 číslo X. v spojení s dvoma rozhodnutiami z 30. júna 2008 číslo X., ktorými odporkyňa odňala navrhovateľke invalidný dôchodok priznaný podľa predpisov účinných k 31. decembru 2003 s odôvodnením, že nárok naň jej zanikol k 24. augustu 2004 a zároveň jej priznala čiastočný

invalidný dôchodok, nakoľko podľa posudkov posudkových lekárov už nie je invalidná, ale len čiastočne invalidná podľa § 37 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení“) v dôsledku zlepšenia zdravotného stavu.

Po preskúmaní rozhodnutí a doplnení dokazovania krajský súd dospel k záveru, že uvedené rozhodnutia odporkyne sú vecne správne, lebo dôkazy, ktoré by spochybnili vecnú správnosť preskúmaných rozhodnutí v konaní neboli zistené a navrhovateľka nepredložila ani také nové lekárske správy a nálezy, ktoré by diagnosticky odlišne hodnotili jej zdravotný stav v porovnaní s hodnotením jej zdravotného stavu posudkovými lekármi.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podala včas odvolanie navrhovateľka. Nesúhlasila so zhodnotením jej zdravotného stavu tak, ako bolo uvedené v rozhodnutí krajského súdu a namietala, že na pojednávaní pred krajským súdom predložila novšie lekárske správy a nálezy, ktoré však krajský súd nezohľadnil.

Odporkyňa žiadala napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 250s v spojení s § 246c Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky je potrebné vyhovieť.

Podmienky nároku na invalidný dôchodok upravuje zákon č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“).

Podľa § 263a ods. 1 písm. c) tohto zákona poistencovi, ktorému bolo preskúmané trvanie invalidity podľa § 263 ods. 2 účinného do 18. júla 2006, Sociálna poisťovňa preskúma trvanie invalidity alebo čiastočnej invalidity podľa zákona účinného do 31. decembra 2003, ak tento zákon neustanovuje inak, a rozhodne o trvaní nároku na výplatu invalidného dôchodku alebo čiastočného invalidného dôchodku v sume určenej podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003 vrátane zvýšenia dôchodku prislúchajúceho podľa zákona účinného od 1. januára 2004, ak sa v takto určenej sume vypláca po preskúmaní trvania invalidity podľa

§ 263 ods. 2 účinného do 18. júla 2006 a trvá nárok na invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa zákona účinného do 31. decembra 2003.

Podľa § 37 ods. 1 zákona o sociálnom zabezpečení občan má nárok na čiastočný invalidný dôchodok, ak sa stal

a) čiastočne invalidným a bol zamestnaný po dobu potrebnú na nárok na tento dôchodok alebo

b) čiastočne invalidným následkom pracovného úrazu.

Podľa § 37 ods. 3 písm. b/ zákona o sociálnom zabezpečení občan je čiastočne invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav je schopný vykonávať doterajšie alebo iné sústavné zamestnanie len za osobitne uľahčených pracovných podmienok, ktoré ustanoví Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky všeobecne záväzným právnym predpisom.

Zo spisov vyplýva, že navrhovateľka mala od 23. augusta 1999 nárok na čiastočný invalidný dôchodok a jeho výplatu podľa § 37 zákona o sociálnom zabezpečení a od 2. októbra 2002 mala nárok na invalidný dôchodok a jeho výplatu podľa § 29 zákona o sociálnom zabezpečení.

Napadnutými rozhodnutiami z 30. júna 2008 číslo X., ktoré zmenili a nahradili rozhodnutia zo 16. novembra 2007 číslo X. a z 26. novembra 2007 číslo X. 0 odporkyňa odňala navrhovateľke invalidný dôchodok od 24. augusta 2004 a priznala jej čiastočný invalidný dôchodok s odvolaním sa na posudok MUDr. J. K. posudkového lekára Sociálnej poisťovne pobočky v Liptovskom Mikuláši zo 16. marca 2007, podľa ktorého navrhovateľka už nie je invalidná, ale len čiastočne invalidná podľa § 37 zákona o sociálnom zabezpečení. K rovnakému záveru dospel aj MUDr. J. B., posudkový lekár Sociálnej poisťovne – ústredia so sídlom v Poprade v posudku z 12. mája 2008, podľa ktorého dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav navrhovateľky obmedzuje jej pracovný potenciál na 50 % - 80 % a preto je naďalej čiastočne invalidná podľa § 37 zákona o sociálnom zabezpečení.

Ani z rozhodnutí odporkyne ani z obidvoch citovaných posudkov posudkových lekárov nie je zrejmé, prečo a či vôbec k 24. augustu 2004 došlo k takému zlepšeniu

zdravotného stavu navrhovateľky, ktorý by odôvodňoval odňatie invalidného a priznanie čiastočného invalidného dôchodku.

Podľa názoru odvolacieho súdu preto, aby bolo možné dospieť k záveru, že navrhovateľka už nie je invalidná, ale iba čiastočne invalidná je potrebné, aby u navrhovateľky bolo zistené také zlepšenie jej zdravotného stavu, ktoré by tento záver odôvodňovalo.

Ani jeden z posudkov však zlepšenie zdravotného stavu navrhovateľky nekonštatuje, vôbec neuvádza, prečo bola zmena invalidity na čiastočnú určená k 24. augustu 2004 a samotná navrhovateľka tvrdí, že jej zdravotné ťažkosti sa neustále zhoršujú.

Podľa názoru odvolacieho súdu ide o zjavný nedostatok uvedenia dôvodu pri stanovení dátumu, od ktorého navrhovateľke patrí čiastočný invalidný dôchodok v dôsledku zlepšenia zdravotného stavu, avšak týmto rozporom sa odporkyňa ani krajský súd nezaoberali a v napadnutých rozhodnutiach ani v rozsudku neodôvodnili, prečo považujú 24. august 2004 za deň, kedy malo dôjsť k zlepšeniu zdravotného stavu navrhovateľky.

Z tohto dôvodu považuje odvolací súd rozsudok krajského súdu za nedostatočne doložený vykonaným dokazovaním a záver krajského súdu, že posudok posudkovej komisie sociálneho zabezpečenia sa nezakladá na pravde, je postačujúci, nezodpovedá skutočnosti, lebo z neho nevyplývajú skutočnosti, ktoré by preukázali zlepšenie zdravotného stavu navrhovateľky k 24. augustu 2004 a iné znalecké dokazovanie o posúdenie lekárskeho správ a nálezov, ktoré navrhovateľka predložila na pojednávaní nebolo vykonané.

Odvolací súd preto postupoval podľa § 250ja ods. 3 OSP tak, že rozsudok Krajského súdu v Žiline zmenil, lebo neboli splnené podmienky na jeho zrušenie ani potvrdenie.

Vzhľadom na skutočnosť, že nie je úlohou súdov pri preskúvaní rozhodnutí správnych orgánov nahrádzať ich činnosť najmä pokiaľ ide o riadne zistenie skutkového stavu, zrušil odvolací súd napadnuté rozhodnutia odporkyne a vrátil jej vec na ďalšie konanie a rozhodnutie s tým, že v ďalšom konaní bude správny orgán viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, za účelom riadneho zistenia skutočného stavu doplní dokazovanie

v naznačenom smere a vo veci opätovne rozhodne, pričom svoje rozhodnutie aj náležite odôvodní.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko úspešnej navrhovateľke v konaní žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 28. januára 2010

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová